

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Slovenska trgovina in obrt.

Kdor se je udeležil slavnosti ob dohodu Čehov v Ljubljano, je mogel slišati, da nekod velika obrtna družba ni hotela dati smodnika, da bi na nekem kraju rodoljubi pozdravljali tudi s streljanjem ta dosedaj nepremirljivi prihod, in je kaj lahko sam opazil v glavnem mestu Kranjske, da je bila mnogokaka ulica brez vsake zastave, v tem ko je bilo drugo mesto dostojno okrašeno. S tem je na novo dokazano, kako se obračajo proti slovenskemu narodu ravno oni podjetniki, ki utrjujejo svoje obrtniške in trgovinske stavbe na slovenski zemlji, in ki ob enem živé in bogaté ob dobičku in dohodkih slovenskega truda. Taka pa je povsod po Slovenskem in po mestih zunaj Kranjske v veliko večji meri. Ako se kranjski Slovenci ne morejo pospeti do lastne trgovine in obrtnije, je to toliko manj možno drugod po Slovenskem.

Mnogi rodoljubi se tolažijo s tem, da Slovenija kljubu zaprekam in težavam pridobiva čim

dalje več domačih trgovcev in obrtnikov. Drugi rodoljubi pa, ki se drže povprečnega pregleda, se ne nadejajo kaj izdatno in odločilno boljše bodočnosti na to stran, dokler ne kreneje Slovenci drugih potov. V resnici ni nikakor zanikavati zboljšanja razmer; mali obrtniki in trgovci se vender množe na deželi in po mestih. Ali ravno to je hudo, da se Slovenci ne morejo pospeti do tveganja velikih trgovcev in velikih obrtnikov. Tu maje vse z glavami, češ, da ni na Slovenskem domačega kapitala dovolj, torej da ni možno začeti ni velike kupčije ni industrije modernega stroja.

Vsi taki pomisleki so resnični ali pa tudi neresnični, kakor hočemo. Dokler bodo Slovenci čakali, da se tu pa tam sreča ponovi s tem, da postane kak slovenski tesar ali lesni voznik milijonar, dotlej tudi ni misliti, da se porodi mej Slovenci velika kupčija in velika obrt. Če bomo čakali na to, potem določno prorokujemo mi, da ostanemo od tujega kapitala zavisni, ko bi se politično in narodno še toliko osvobodili in razvili. Dokler pa bo trajala naša zavisnost od teh dandanes odločujočih narodnogospodarskih strok, si politične in narodne nezavisnosti popolno niti misliti ne moremo. Demonstracijo ad oculos je v sedanjem položaji v resnici prejasna, da bi bilo treba še posebej kaj ziniti o tem.

Kdor pa meni, da je Slovincem možno izhajati brez velike trgovine in obrtnije, ali pa kdor meni, da imamo časa dovolj čakati, da nam vzrasejo iz naših malih barantačev in rokodelcev, veliki trgovci in obrtniki, ta je na krivem potu in ne umé ne razvijanja narodnega gospodarstva, ne razvijanje narodne in obče politike v sedanjosti.

Velika obrtnija ima dandanes tolik upliv, da more celo prvotno prebivalstvo iztrebiti tam, kjer se je utrdila intenzivno. In vsa politika, ki deluje na uničenje slovenske narodnosti, deluje posredno in tudi neposredno na to, da bi jej pomagala tudi velika obrtnija in trgovina pregnati ali potujčiti slovensko prebivalstvo. Kjer koli zaseda dandanes velika obrtnija in velika trgovina slovensko zemljo, nastaja ob enem nevarnost slovenskemu narodu. Zato ne treba nobenih pojasnil. Saj je očitno, da spravi ta prevažni del narodnega gospodarstva vse delajoče stanove v svojo zavisnost; konečno ji mora

delati kmet tlako ravno tako, kakor dninar, ki išče tu vsakdanjega zaslužka.

In kar je za slovenska mesta, ali, kakeršne so razmere zdaj, bolje rečeno, kar je za mesta na slovenski zemlji poudarjati še posebej, je to, da od tujih velikih trgovcev so zavisni mali trgovci, oziroma mali obrtniki in rokodelci, tudi ko bi bili ti vsi slovenskega rodu. Kajti velika trgovina deli in prodaja malim obrtnikom in barantačem snovi, izdelane ali surove, da jih prodajajo ali predelujejo sami na dalje. Veliki trgovci gospodujejo v tem pogledu nad barantači in rokodelci. Prvi so na Slovenskem malo da ne brezizjemno tujci. Ti tujci že skrbé, da se slovenski mali trgovec in mali obrtnik ne more gibati, najmanj pa toliko, da bi se pospeli do bogastva in dosledno do veletržcev in potem morda do velikih obrtnikov. Ravno iz tega je pa umevno, da se ni nadejati, da bi dobili z naravnim razvijanjem Slovenci tudi lastne in velike obrtnike. Ker ne dosežejo zadostnega kapitala, jim tudi misliti ni na velika narodno gospodarska podjetja, namreč vsaj taka in tolika podjetja, kakeršna so oživela na Slovenskem s tujim kapitalom, in kakeršna bi bilo možno tu pa tam na Slovenskem še oživiti.

Kaj je torej storiti? Kjer ni naravna sila dovolj krepka, tam mora pomagati sila razuma, umetnost gospodarstva. Ta umetnost pa dandanes brez-pogojno narekuje, da je treba gospodarske, denarne moči združevati za pojedina podjetja. Za taka združevanja veljajo določbe državnih zakonov, in delničarjem, ki se določijo za pospeševanje skupnih podjetij, je možno izbrati take podjetnike in voditelje, da bi se jim ne bilo bati nesreče in izgube. In ko bi se izvedeni slovenski rodoljubi postavili na čelo takim podjetjem, bi poleg izvedenosti apriora poštenost zagotavljala varnost v delnicah založenega kapitala. Iz tega pa sledi neobhodna potreba, da slovenski narod skrbi v večji meri za strokovnjo ročnost tudi v gospodarstvu.

Slovenskim rodoljubom je dana s tem težka, pa neizogibna naloga premišljevanja, kakó bi se dalo več mladeničev v raznotere narodnogospodarske šole tu omenjenega obsega, da bi se povrnil v domovino kot voditelji potrebnim podjetjem.

Deželni zbori delujejo tu pa tam v tem zmislu nekako omejeno, ali še to za Slovence neugodno.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisal Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Šestnajsto poglavje.

(Dalje.)

Mabel je brez ovinkov odgovorila, da jej bode to na največje veselje. Henrik je tudi slišal ono opombo ter jo je podpiral; prijel je Bayarda za roko ter je s plemenito gorečo prisrčnostjo vskliknil: „Priatelj, obišite nas tolikrat vam mogoče; prav nevoljen sem že zaradi te dolge dobe porotnih sodišč, ki vam toli časa jemljó.“ Helenino ljubko smehljanje naznanjalo mu je že naprej najljubeznjiviši sprejem od nje strani; ta pač nasproti prijateljem svojega moža ni poznala ljubosumnosti, ki se časi mladim ženam privaja. Trenotek pozneje odpeljala sta se oba voza po različnih cestah prek popolnoma ravne brezkončne planjave; Mabel je skoro dva kilometra daleč še jasno razločevala

belo rutico, katero je Beatrica v roki vihtila ter ž njo pozdravljala.

A Mabel se je imela še učiti, kaj se pravi prijatelj in sosed v pomenu, katerega je Bayard besedama dajal. Akopram je bivala že šest let v zahodu, v tej deželi velikanskih daljav, vender se jej ni zdelo mogoče, da bi deset kilometrov dolga pot bila toli kratka, kot se je naslednje tedne v resnici kazala, prav kot bi bila Bayardova in Henrikova zemljišča le lučaj narazen. Bayardovi obljubljeni pohodi res niso bili redni ali dolgi; tudi prijetnosti v sosedovi hiši niso smele nikakor uplivati na navadna opravila mladega gospodarja. Razen tega je bilo treba sedaj kaj skrbno nadzorovati kmetijo, ker se je žetev pod streho spravljala; dalje bilo je treba popraviti, kar bi bilo celó skrbno oko Ovnovo prezrlo ali zanemarilo; in razen vseh teh opravil v Jezerišči je mladega gospoda še odvetniški poklic često klical v sosedno mesto.

Akopram pa je gospodarska in odvetniška opravila točno in uspešno izvrševal ter duševne in telesne sile toli napenjal, da bi bil navaden mož popolnoma ugnan, vender Bayard imel je še vedno čas in priliko zahajati v družbo, v katerej se je

najbolj okrepčeval. Naj je bil poprej še toli truden, deset kilometrov dolga ježa mu je bila kaj mala in prav primerna žrtva za veselje, katero je v družbi sorodnih duhov pol ure užival. Res prihajal in odhajal je o toli nenavadnem in nedoločenem času, da je Henrikove z dohodom in odhodom zelo iznenadoval. A to iznenadenje se je ponavljalo ter je postalo navadno, tako da so komaj opazovali, kako pogostoma je prihajal. A pregledujé dneve v tednu morali so se spominjati, da skoro ni bilo dne, kateriga bi jih ne bila njegov radostni glas in njegovo veselo smehljanje razveselilo. Naj ga je še toli različen predmet klical od doma, gotovo se je potoma tudi pri njih oglašil. Celó ko je moral v mesto na nasprotni strani, hodil je večkrat po dolgem ovinku, ki ga je pred Henrikovo hišo vodil; prav dokazoval je resnico stare prislovice: „Najdaljši ovinek najkrajša pot domov.“ Mabel je pogostoma okrog jahala na Heleninem belič, ki je še vedno bil ljubljeneč svoje gospodarici, in večkrat se je domov vračala v tovaršiji brhkega svojega soseda. Enkrat je Henrika spremila v gozd, kjer je ostala v senčnem kraju, dočim je brat oddaljen kos gozda pregledoval. Kar se jej je nenadoma pridružil Par-

Kranjskemu deželnemu zboru bi bilo najprej predlagati, da se odločno postavi na označeno pot, da bi delil podpore sposobnim mladeničem. Takih izšolanih mladeničev slovenskega rodu je najprej treba, tudi ko bi jim potem ne mogli takoj službe dati doma. Mej tem pa je misliti in premišljevali, kakó bi se osnovala skupna, n. pr. trgovska podjetja.

Jedno takih podjetij, osnovano na podstavi narodnih delničarjev, bi preskrbljevalo, recimo Ljubljanske male kupce z raznoterim blagom za vsakokovrsto obleko. Konkurencija bi bila možna celó z velikimi židovskimi trgovci, ker bi poročstvo za solidnost in povoljni konsum mej malimi trgovci dotično podjetje dejstveno podpiralo in takó dajalo domačim delničarjem gotovo tolike obresti, kakor bi jih dobivali drugod.

Jednako bi se osnovalo podjetje za jedilno blago. Tudi to bi blagodejno uplivalo na vse Kranjsko, ako se omejimo samo na Ljubljano.

Velikih obrtnikov je po Kranjskem in Slovenskem že mnogo; ali še tu in tam spé naravne moči, in bi bilo jako žalostno, da bi jih prihajali tujci obujevati. Tu so rodoljubi doslej premalo premišljevali, še manj pa storili. Vse je na veščakih, in teh je treba še le dobiti.

Z narodnimi podjetji označenega obsega bi dajali kranjski Slovenci zgled drugim pokrajinam, in še le takim potom bi se otresli tujega kapitala in s tem ob jednem tudi one móre, ki nas ob vsaki priliki tlačijo politično in narodno politično.

Podani nasvet ni prenapet, ker sloni popolnem na narodno gospodarskih, tudi Slovincem izvršljivih zakonih. Mi celó strogo zahtevamo od slovenskih voditeljev, da pretresajo to vprašanje resno. Kajti drugače ostanemo tlačeni, in sicer taki, ki bi se ne mogli razvijati narodno in kulturno, tudi ko bi vse drugo ugodno bilo, kar pa ni. Nasprotno z narodnim, po tem načrtu skupljenim in organizovanim ter oživljenim kapitalom dosežemo laže tudi narodnopolitično to, za kar se že kmalu dva rodu borimo toliko neuspešno.

Vzemimo si v zgled Čeha tudi v tem oziru, in rodoljubi, ki so bili na banketu po dohodu Čehov v Ljubljani, naj se še posebe spominjajo besed Vladimira Hraskega, ki je poudarjal, da se je Slovanom otrestiti tujih podjetij vsake vrste, tujega in sosebno tudi židovskega kapitala.

Torej v tem zmislu na zaresno delo, ali pa ... !
Yporej.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. septembra.

Izšla je češka knjižura „V opozicijo“, katero je spisal, kakor se misli, grof Vencel Kovnic. Pisatelj dokazuje, da so Čehi jako nazadovali pod sedanjo vladó. Staročehe vzdržuje na krmilu samo še osoba dr. Riegra. Knjižura obsoja zvezo Čehov s fevdalnim plemstvom, obžaluje, da Mladočehi nemajo nobenega pravega programa in organizacije ter priporoča, da bi se osnovala nova demokratična slovanska narodna stranka.

Naučno ministerstvo ni dovolilo občini v Kromerizu, da bi na svoje stroške osnovala veliko gimnazijo. Ministerstvo je svojo rešitev s tem utemeljilo, da se ne sme osnovati velika gimnazija brez spodnje gimnazije, to pa ne gre, da bi privatna

cival, usedel se k nje nogam na tla polna jelčnih češarkov, vzel je knjigo, katero je bila čitala ter je celó uro dolgo z njo se pogovarjal o slovstvenih predmetih in sicer z obrazom moža, ki ni imel nikdar bolj ugodnega časa igrati naloge prijetnega in uljudnega. Potem je zasedel konja, katerega je bil k drevesu privezal, ter je k shodu v oddaljenem kraju strahovito dirjal; to je pač bilo neizogibno, ker se je bil poprej svobodovoljno toli zamudil.

Z gospo Parcivalova in Beatrico pa je Mabel manj občevala nego z Bayardom, ker njima je bila pot vender le predolga. Le parkrat se je Beatrica s strijcem k Henriku pripeljala in večer pri njem prebila, enkrat pa je Mabel s Heleno šla na Jerzerišče staro gospo obiskat. Razen tega se pa v štirinajstih dneh ali še dalje gospe na obeh kmetijah neso videle. A ta meja se skoro ni poznala, dokler je Bayard njih mejsebojno prijateljstvo posredoval. Akopram je pogostoma prihajal v prav slučajnih okoliščinah, vender ga je Mabel nehoté tako nekako kot zastopnika svoje stare prijateljice gledala; tudi je njeni ljubezni privajala mnogo izkazov dobrotljivosti in pozornosti, za katere se je v resnici le njemu samemu imela zahvaliti.

velika gimnazija bila združena z državno spodnjo gimnazijo. V ostalem pa ministerstvo dvoji, da bi mogla občina veliko gimnazijo vzdrževati. — Če Čehi ne bodo mogli prisiliti vlade, da bi se preklicale navedbe naučnega ministra, skušali jo bodo pregovoriti, da jih bode odškodovala z osnovo novih obrtnih učilišč. Vlada je pa v tem oziru baje pripravljena ustreči Čehom. Občina v Tabru se je že začela v tem zmislu pogajati z njo in oficijozni listi že pišejo, da je na tej podlagi sporazumljenje mogoče. Kakšno odškodovanje bode pa vlada dala nam Slovincem za odpravo spodnje gimnazije v Kranji?

Govori se, da bode v kratkem odstopil pravosodni minister baron Pražak. Njegov naslednik bil bi sekcijski načelnik Giuliani. Večkrat se je že govorilo o odstopu Pražakovem, toda dosedaj se je vselej pokazalo, da so to bile le želje nasprotnikov Slovanov. Nadejamo se, da tudi sedaj še ostane. Popolnem nemogoč pa sedaj odstop Pražakov ni, ko se vlada vedno bolj približuje levici, kakor dokazujejo Gautscheve navedbe zastran srednjih šol.

Vnanje države.

Avstrijski minister vnanjih zadev grof Kalnoky in nemški kancelar knez Bismarck snideta se sredi tega meseca v Friedrichsruhe, kamor pride Bismarck 8. t. m.

V Bolgariji je velika zmešnjava. Ministerstvo je dalo svojo ostavko, a ni moči sestaviti nove vlade baš zaradi velicij nasprotstev, ki vladajo mej vladno stranko. Knez je ponudil sestavo nove vlade že Stojilovu, Stranskemu, Tončevu in Stambulovu pa nobeden ni mogel sestaviti novega ministerstva. Poslednji je že bil sestavljen popolno ministerstvo, toda novi ministri so se poprej sprli mej seboj, nego je Stambulov o sestavi vlade poročal knezu. Sedaj se je naročilo Živkovu sestaviti novo vladó, toda ne vé se, če bode kaj srečnejši, kot so bili drugi. Živkov bode skušal obdržati večino sedanjih ministrov in poklicati Stambulova in Mutkurova v ministerstvo. Bližajo se nove volitve za malo sebranje, pri katerih pa vlada ne zmagaja brez pritiska na volilce, in bodo pa gotovi poboji, in to je uzrok, da se vsakdo brani sestaviti novo vladó.

Sedaj se še nič ne vé, ali pošlje Rusija svojega komisarja v Bolgarijo ali ne. Turčija sama temu ne ugovarja, ker bi že rada videla, da se reši bolgarsko vprašanje. Obrnila se je celo do Nemčije, da bi pregovarjala Avstrijo, Anglijo in Italijo, da bi pritrdile ruskemu predlogu. Ako pa Nemčija ne bode hotela tega storiti, pa Turčija v tej zadevi ne bode storila nobenega koraka več. Italijanska vlada priznava popolnem vrhovne sultanove pravice v Bolgariji, ter nema zategadel nobenega pomislika proti temu, če hočejo Turki odposlati svojega komisarja v Bolgarijo. Da bi pa kaka druga vlast poslala komisarja v Bolgarijo, tega Italija ne more odobravati. S tem bi se ne poravnala dosedanja rušenja Berolinske pogodbe, temveč bi se še znova rušila. Blizu enajstih misli sta Anglija in Avstrija. Angleški listi sodijo, da bode Rusija poslala generala Ernrota v Bolgarijo le za diplomatičnega agenta, kakor je bila generala Kaulbarsa. To se pa nam ne zdi popolnem verjetno, kajti Rusija sedaj pač ne bode z bolgarsko vladó obnovila diplomatične zveze, ko so Bolgari proti njeni volji izvolili Koburžana. Bolgarski emigranti, kateri so poslednje dni prišli v Bukurešt pa zatrjujejo, da se drugače ne bode dalo rešiti bolgarsko vprašanje, kakor da Rusi zasedejo Bolgarijo. Do tega bode najbrž tudi prišlo, ako Bolgari sami poprej ne spodé Koburžana.

Srbska vlada misli skupščini predlagati, da se pomanjša vojni budget za štiri milijone in pomanjšajo plače uradnikov za 30%. Drugače ni mogoče napraviti ravnotežja v budgetu, ker je prejšnja vlada preveč zagospodarila. — Kasacijsko sodišče je razveljavilo ukrep Belgrajskega sodišča, po katerem se je bilo konfiskovalo premoženje bivšega finančnega ministra Vukašina Petroviča.

Podoba je bila, da so se v rodovini vsi po menili, da se niso čudili, da jih je Bayard toli pogostem obiskoval ter se vsekrat njih družbe toli očitno veselil. Pomenili so se baje tudi, da temu neso iskali posebnega nagiba.

Če je Henrik zapazil to pogosto obiskovanje ter sebe samega po njegovem namenu vprašal, izdal ni nikdar svojih mislij, celó ne svojeji ženi, ampak opomnil je le z zadovoljnim obrazom: „Toli prijetno je, da lahko Parcivala gostoljubnost vsaj nekoliko povračam ter ga v naši hiši srečnega gledam!“

Če je Helena z izvenredno rahločutnostjo videla več, nego je bilo videti, ter več slutila, nego je oko videlo, branilo jej je isto rahločutje, da celó od strani ni nikdar niti z besedo niti s pogledom Mabelinih občutkov zadela. Spominjala se je, koliko let se je sestra na tihem veselila njene ljubezni s Henrikom, ter je spoštovala srce svete tajnosti in jih je ohranjevala, kot bi bile nje lastne tajnosti.

Tako sta se Henrik in Helena prav plemenito varovala, da nista svojih mislij niti z namekom niti z namigljajem motila. Mabel sama pa je bila še manj naklonjena, da bi te vsakdanje pohode in

Berolinski listi zatrjujejo, da se nemški cesar in ruski car snideta 12. t. m. v Stettinu. Ruski car pride v Stettin iz Kodanja. Jedno noč bode gost nemškega cesarja, drugi dan si bode ogledal veliko parado na vojaškem vežbališču, in bode pri velicem banketu, zvečer se pa zopet vrnil v Kodanj.

Po poročilih iz Bombay a se je ruska misija, ki se je bila odposlala v Kašgar, morala umakniti v Kokand in Ferghano, ker so nekateri njeni člani razžalili mohamedanke. Več Rusov so razdraženi domačini ubili. Tako poročajo angleški viri, treba tedaj, da počakamo pojasnila od ruske strani.

Nekateri listi vedó povedati, da se hoče španski pretendent Don Carlos sprijazniti s sedanjim stanjem na Španskem, ter ne bode več skušal priti na prestol. Morda je princ spoznal, da ni nobenega upanja, da bi kdaj postal španski kralj, ker sedaj tudi duhovščina podpira kraljico regentinjo. Mogoče je pa tudi, da princu pristaši baš sedaj pripravljajo kako ustajo, omenjeno vest pa širijo po listih, da bi od svojega ruvanja obrnili pozornost vlade.

Ker se vse nemške vlade neso mogle dosedaj sporazumeti zastran zakona o preskrbljenosti v starosti, bode se zvezni svet zopet bavil s to zadevo, kakor hitro se snide. Zvezni svet pa še ne bode izdelal predloge, ampak bode le določil glavna načela, na podlagi katerih se bode izdelal zakon. Ta načela se bode sporočila posamičnim vladam, da se o njih izrekó. Še le potem se bode zvezni svet drugič pečal s to zadevo, ko se bode doseglo popolno sporazumljenje mej posamičnimi vladami, kar se bode pa zgodilo še le drugo leto. Državni zbor bode pa o tej stvari sklepal najbrž še le drugo jesen.

Dopisi.

Iz Ljubljane 1. septembra [Izv. dop.] Lanskó leto bil sem na novi maši iskrenega mi prijatelja. Da je prihitelo k tej svečanosti prav obilo pobožnega in radovednega ljudstva, kakor je sploh o tacihih prilikah navadno, né mi treba praviti. A ker je hiša primicijantova zelo „trdna“, sorodstvo pa mnogobrojno, bilo je tudi število gostov nemalo.

Navzočna je bila mej družimi tudi gospa M. . . . ova, vrla domorodkinja, katera je zbog svoje lepote in izvrstne zabavne nadarjenosti, še bolj pa zbog svoje navdušenosti za sveto narodno stvar elektrizovala vse zbrane goste in v hipu pridobila si simpatij vseh navzočnih.

Želel sem seznaniti se osobno z idejalno Slovenko, in moj prijatelj me predstavi. Vnel se je takoj živahen pogovor mej nama, a moj prijatelj me smijóč se opozori, naj pazim, da ne dobim od gospe ukora. Začuden sem premišljeval, v čem bi se bil pregrešil, a komaj začnem govoriti dalje, požuga mi gospa s prstom in mi veli:

„Gospod! na slovenskih tleh Vam pač ni treba nemškutariti!“

Imel sem, kakor je to, žalibog! splošno po Slovenskem še „modernó“, grdo razvado, da sem v pogovore pogosto upletal nemške stavke in je bil moj govor pravi „pol miši, pol tiča“. Prav srčno sem se zahvalil vrli gospej za ta ukor in jej obljubil, da se bodem odslej vedno strogo po njem ravnal. Ker je pa bilo mej gosti mnogo tacihi, ki so imeli isto napako kakor jaz, prosil sem gospo, naj bi predlagala, da se od vsake izgovorjene nemške besede, kakor tudi od vsakega germanizma plača jeden krajcar kazni v prid „Narodnemu domu“.

Nabralo se je bilo na ta način par forintov,

uljudnosti sebi na korist razlagala; kolikor zeló so jej tudi ugajali, veljali so vender, kot je mislila, vsej rodovini.

Bil je čas, ko bi bili nečimernost in samoljubje najbolje prilizljivo veljavo dajali vsemu, kar bilo bi toli jasno, kot je bilo Bayardovo očitno veselje za družbo v hiši njenega brata. A grenka izkušnja v prvi mladosti in poniževalni uplivi naslednjih let so varovali Mabel, da se ni nečimernim omamam in lažnim domišljijam udajala. Sedanji nje značaj jej ni dopuščal, da bi kako odlikovanje sebi si prisvajala ali posebno ozirnost za se zahtevala.

Vse nje vsakdanje občenje je neprestano pomnoževalo nje spoštovanje Parcivala ter jej njegove osobne in družbinske kreposti in lastnosti v novi in mični svetlobi kazalo. Nikdar se jej pa celó ni sanjalo, da je pridobila izključno oblast nad srcem, katero je s svojo milostjo ves svet objemalo. Kaj živo in resno se je zanimal za vse njej najbolj priljubljene učenosti in opravke; ali pa ni prav to njega posebno značilo, naj je prišel v katerikoli družbo? Preziral ni najmanjše prilike storiti jej vsaktero ljubav ali uslugo; ali pa ni bila njegova priprostost toliko spojena z viteško uljudnostjo, da

in na vsacega navzočnega prišlo je povprečno po 5 do 6 krajcarjev, kar pri mnogobrojnem številu udeležencev prav različnih stanov v teku jednega dne — častno bodi omenjeno, ni mnogo.

Da je bilo pri tem mnogo zanimivega raziskovanja kakenga izvora, oziroma korenine je ta ali ona beseda, — mnogo komičnih prizorov in prav obilo smeha, ni mi treba zatrjevati.

Rojaki! upeljimo take kazni, ali v prid „Družbi sv. Cirila in Metoda“, ali pa v prid „Narodnemu domu“, kjerkoli le možno: v narodnih društvih, v narodnih gostilnah, pri taroku, na kegljišči, i. t. d. Okoristili se bomo s tem na dvojno stran: opilili in očistili si bomo svoj jezik in priučili se gladkemu, lepemu slovenskemu govoru, ob enem pa bomo podpirali prekoristne zavode naše.

In ve, častite dame slovenske! katere kot ženstvo zavzimate prvo mesto v človeški družbi, porabite svoj upliv v le ta vzvišeni namen in prepričane bodite, da se Vašim, s prirojeno Vam ljubeznivostjo izraženim željam ne bodo upali upirati najhujši mlačneži in da Vam zaslužena hvala naroda ne bode odšla!

Na delo torej, predragi rojaki in rojakinje,

— — — ker resnobni so dnovi,
A delo in trud naj nebo blagoslovi!

Iz Idrije 1. septembra [Izv. dop.] Jedva so potihnili dnevi radosti in veselja o priliki Wolfove slavnosti, podana nam je bila že druga zabava — medvedji lov.

Pred 14 dnevi pokazal se je v Črnem vrhu pri Idriji medved, ki je dovolj škode prouzročil s tem, da je cele njive ovsu pohodil in posmukal. Ostalo ni drugega, ko da se neljubega gosta, kakor hitro mogoče, odpravi. Naznanili so tedaj Črnovršci nepovabljenega gosta okrajnemu glavarstvu v Logatec in naprosili, naj dovoli lov na kosmatina. Okr. glavarstvo je ustreglo želji Črnovršcev, napovedalo lov na 30. dan avgusta in dovolilo, da se sme vsak udeležiti tega lova. Ker je lov na medveda tukaj kaj redka prikazen, tudi Vašega poročevalca ni držalo doma. Sicer moram priznati v svojo sramoto, da sploh nesem lovec in da me zmiraj nuda ne kak „svet strah“ če pridem v obližje nabasane puške. Vender, ker se mi je zagotovilo, da ni najmanjše nevarnosti, pridružil sem se i jaz tukajšnjim lovcom pod načelnštvom g. gozdnega oskrbnika v. Leipperta in mahnil proti Črnemu Vrh.

Dospetvi v Črni Vrh krenili smo v gostilno g. Hladnika, kjer smo izvrstno večerjali in marsikateri „literček“ v suho grlo zvrnili.

Bili smo že prav židane volje in zapili smo že čez polovico medvedove kože, ko se vrata odpró ter ustopi še jeden lovec v podobi gosp. Ceneta L. Ko zagledamo omenjenega gospoda, ni bilo smehu ni konca ni kraja. Tako oboroženega lovca pač še nismo videli.

To je bil kalifornijski „Pfadfinder“ ali „Trapper.“

Ne le, da je imel puško, lovski nož, revolver, sekiro in dolgo palico s sulico, imel saboj še različne povoje, šarpijo, melisno vodo, (gotovo zoper slabosti, ko bi ga srečal medved) in mnogo drugih medikamentov.

Da je bil g. Cene tako oborožen, bilo je pa kaj umestno, kajti (kakor se je sam izrazil) ni imel

še nikdar puške v rokah. Ni čuda torej, da sva bila kmalu najboljša prijatelja.

Pozno v noči (rekel bi ravno v jutro) šli smo še le spat, da se okrepčamo za medvedji lov. Po tri ure trajajočem počitku ustali smo in se pripravljali na lov. Razen lovskega psa imel je vsak še pošteno pridobljeno „mačko“ seboj.

Da ne bo dopis moj le predolg, hočem na kratko izid lova navesti. Medveda nismo dobili, ako ravno so gonjači ves dopoldan gonili. Kakor sem poizvedel, krivo je to, ker so Črnovršci že v nedeljo medveda lovili in ga vsled slabega načrta prepodili.

Videli smo nekoliko njegovega „blatnega sledu“, sicer pa razen pohojenih in osmukanih njiv, ni pustil nikakega spómina na svoj pohod.

Kakor sem danes slišal, potegnil jo je na „Col“ pri Vipavi. Akoravno nismo dobili medveda tolaži nas to, da je vsak pridobil si mačka, oziroma opico, kar po Darwinovej teoriji ne dela veliko razločka.

Domače stvari.

— (K Trstenjakovi slavnosti) odšlo je že danes nekoliko rodoljubov iz Ljubljane, drugi odrinejo jutri dopoldne z brzovlakom, nekateri pa popoldne.

— (Tudi ravnopravnost.) Ljubljanski pohajkovelec nam piše: Kakor veste, gospod urednik, smo mi Slovenci strašansko potrpežljive duše, in če se nam še takšno breme naloži, nesemo in prenašamo ga, kakor — čiška m. a. Kadar nam pa Dunajska vlada vrže raz zeleno svojo mizo kakšen košček svoje „gnade“, tedaj smo pa tako „čudni“, da jo nad „deveta nebesa“ poveljujemo. — Jaz sicer danes od Dunajske vlade ne zahtevam nič, pač pa od podjetnika Kočevske pošte, t. j. od Kočevskega poštarja g. Hauffa. In sicer podpremo to zahtevo s temi le „razlogi“: Odkar je jela ta pošta ali če rečem: ta poštni voz z napisom „Gottschee“ vozariti ljudi in blago iz Ljubljane v Kočevje ter nazaj po isti poti, posluževali so se je razen Kočevcev tudi naše ali mi — slovenske pare, in tako godi se še zdaj obilno in se bode godilo, dokler n. pr. ne dobimo — Dolenjske železnice. No, in do tedaj bi želel jaz, da bi g. Hauff dal napraviti svoje vozne listke, ne kakor do zdaj, samo v nemškem jeziku, ampak tudi v slovenskem jeziku naj bi jih dal tiskati, da bodo naši ljudje tudi vedeli, s katero pošto se vozijo itd. Potem pa še jedno: Tam gori pri „Stadt Wien“ naj skrbi za „portirja“, ki bode tudi slovensko razumel in govoriti znal, da ne bode še na dalje imen dotičnih popotnikov naših spreminjal v kitajske, ali v one podobne „Culukafrom“, bogme; ko sem zadnjič s svojim prijateljem radovednost pasel na tukajšnji pošti, stalo je na njegovem „Fahrbielt“-u Michael Scherautz, a piše se prijatelj moj: Miha Škrabec! To je nekoliko prehuda ravnopravnost v sedanjih hudih časih!

— (Demonstracija.) Kakor slišimo, se bo dne 4. septembra t. l. v Radečah pri Zidanem mostu konstitovalo društvo „Schulverein für Deutsche“ Glavni agitator za to društvo je c. kr. uradnik v Gradci zelo neprijateljni c. kr. poštni asistent F. R. v. Kalenberg. Njegova pomagata sta asistenta

Fr. R. v. Platzer in ne dolgo na Zidani most prestavljeni Hacker. Radovedni smo, kaj poreče na to slavno c. kr. pošto ravnateljstvo v Gradci, ki je takoj pripravljeno, slovenske uradnike po nesramnih denuncijacijah „aus dienstesrücksichten“ v nemške kraje premestiti. Imamo na Zidanem mostu pri c. kr. poštnem uradu same nemške uradnike, katerih nobeden ne umeje v poslovanji slovenskega jstva. Resnično: daleč smo prišli, le tako naprej! Quousque tandem...!

— (Mestni zastop v Pazinu) sklenil je v seji dne 29. avgusta, da je uradni jezik za vse notranje in vnanje poslove občine Pazin načeloma hrvatski. Občinskemu predstojništvu se nalaga, da prijavi ta sklep c. kr. političnemu oblastvu. Ta sklep je tem naravnejši, ker je v občini 12.390 Hrvatov, a samo 2117 Italijanov.

— (Hrvatski zbor) otvoril se je včeraj s tem, da se je prebral cesarski reskript, v katerem se omenjajo razne predloge, s katerimi se bode zbor imel baviti.

— (Za Dolenčev spomenik) nabranih je po zadnjem izkazu v „Edinosti“ 862 gld. 8 kr.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) prinaša v 9. številki nastopno vsebino: Solnčnica in črešnja. Pesen. Fr. Krek. — Prepelica. — Modrec in seljak. — Belo in temno jajce. — Nadvojvoda Janez. — Sanje. — Srce — glava. Pesen. J. Volkov. — Erdelci. — Kmečki deček poduči tujca brezverca. — Kralj in njegovi trije sinovi. — Kralj Matjaž. — Los. (Prirodopisna slika). — Konj in osel. (Basen.) — Listje in cvetje.

— („Dom i svet“) bode se imenoval ilustriran list, ki bode v Zagrebu začel izhajati po dvakrat na mesec. Stal bode na leto 6 gld. Program mu je obširen in jako raznovrsten, sotrudniki pa toli brojni in odlični, da bi se smelo nadejati poveljnega uspeha.

— (Prostovoljna požarna bramba) snuje se v Ribnici. Dotična nje pravila predložila se bodo v kratkem deželni vladi v potrjenje. — Natančnejše poročilo nam je obljubljeno.

— (Iz Logatca) 1. septembra: Danes popoldne začel je goreti z senom in žitom napolnjeni kozolec Franceta Mivškega poleg železniške postaje v Dolenjem Logatcu in je v malem času popolnem pogorel. Hvala bogu, da je bilo nekoliko sapice od jugozahoda, ki je dvigajoče se zarke odnašala proti železnici, kjer ni slamnatih streh sicer nastala bi bilo lahko za Dolenji Logatec velikanska nesreča. Ogenj zanetili so otroci brezskrbnih starišev. Poslopje bilo je pač za malo vsoto pri „Aziendi“ zavarovano, a seno in žito ne.

— (Letina.) Letošnja suša škodovala je po Dolenjskem zlasti krompirju, repi in korenju, dočim so se žita in ostali pridelki v krajih, kodar ni toča razsajala, — bolj ugodno obnesli. — Prašiči bodo povsem — malo maščobe imeli, kar bode za nasledke imelo njih — nizko ceno.

— (Otrovana voda.) Ruska vojna korveta „Strelak“, ki je že dlje časa v pristanišči Tržaškem, hotela se je prve dni tega tedna preskrbeti s svežo vodo. Ta posel izročil se je podjetniku Eduardu Rocco, ki navadno velike parobrode in ladije preskrbljuje z vodo. Čolni s polnimi sodi bili so že

bi bi bil isto storil za najskromnejšo njenega spola? Izrekal je nenavadno skrb za njeno zdravje; ali pa je smel storiti manj v slučaj, ko je šlo za sestro njegovega prijatelja in za prijateljico njegove matere? Akopram se je Beatrica maščevala zaradi nje, vender Mabel ni lehkó popolnem izpozabila, kako neugoden utis na Bayarda je v prejšnjih letih naredila. Če se je sedaj čutila povišano po nenačrtovani pohvali iz resnicoljubnih usten, ki še nikdar niso najmanjšega prilizovanja zakrivile, zavrnila je hipoma oni čut z mislijo: „Bayard skuša le poravnati staro grajo, priznanje, katero mu je njegovo pravočutje izsililo.“

Res se Mabel nikakor ni udajala praznim sanjarjam o pridobitvi ali oblasti ter nedolžna kot otrok celó ni mislila, da bi kaj upliva nanj pridobila ali le pozornost na se obračala, vender se je prijateljstvo, ki se je prav naravno iz nje hvaležnosti in spoštovanja razvijalo, dan za dnevom bolj spojilo z njenim duševnim in telesnim bitjem. Temu se je lahko tudi brez vseh oziruv udajala v okrožji, kjer niso poznali najmanjše prisiljenosti.

Tako je Parcivala pozdravljala z neprisiljeno radostjo, z očitnim žalovanjem gledala ga je odja-

hati, z gotovo in veselo nado pričakovala je tudi, da se kmalu zopet povrne. V tem je uživala mirno veselje v družbi Henrika in Helene ter se je srčno zanimala za vse njiju koristi in načrte. Nikdar ni premišljevala, od kod izvirata popolna zadovoljnost in mirnost, ki sta z njenim zdravjem na duši in telesu zopet jej se povrnila.

Neki večer se je Henrik iz bližnjega mesta toli pozno domov vrnil, da je Mabel že bila šla spat. Videla sta se stoprv drugo jutro pri zajutreku. „Mabel nekaj novega imam za te,“ rekel je, ko je ustopila ter se k mizi usedla. Obraz se mu je žaril razburjenosti; Mabel je to zapazila ter vprašala, kako novico jej ima povedati.

„Nič manj,“ odvrnil je, „nego nada na burno volitev. Vsi ljudje v mestu pečali so se le z jednim predmetom, namreč imenovanjem kandidata za zastopništvo, ki je po nenadni smrti našega zastopnika v državnem zboru sprazneno. Jaz še nisem videl bolj razburjenega prizora nego včeraj v shodu. Ta razburjenost pa ni izvirala iz strankarskih bojov in političnih govorov, ampak nastala je, ker se je ves zbor z največjo naudušenostjo skladal o vseh namerah in volitvi. Zbrana množica je baje bila le

jednega srca in jednega glasu. Jednoglasno volitev so pozdravili s skoro omamljivim klicanjem. Želel bi le bil, izvoljenec naj bi bil prisoten, da bi bil slišal, s kako gorečim odobravanjem so oklicanje njegovega imena pozdravili.“

„Nadeja se, da je izvoljenec vreden njih naudušenosti,“ rekla je Mabel.

„Ti sama lehko sodiš,“ odvrnil je Henrik. „Imenovanec je prav naš prijatelj Parcival.“

Najbrže v shodu prejšnjega dne ni bilo bolj sočutnega in bolj veselega obraza, nego je bil obraz Mabeli, ko je pri tem nenadnem poročilu brata pogledala. Nje oči so kar plamtele in na nje lici igrali so smehljaji ponosne zadovoljnosti, s čim vsem je glasovanje ljudstva popolnoma odobraval; svoje začudenje izrazovala pa je z besedami: „Henrik, kaj je mogoče? A jaz še mislila nisem, da gospod Parcival nameruje nastopiti politično življenje, ali da mu to le količkar se dopada.“

„Jaz menim, da Parcival na to ne misli in da se mu tudi ne dopada,“ rekel je Henrik, „tudi še nikakor nisem preverjen, da bode izvolitev sprejel.“

„To bilo bi škoda,“ opomnila je Helena; „Parcival bi državi čast delal.“ (Dalje prih)

pripravljeni, da odpeljejo vodo na korveto. Nekdo — ne vé se še, ali podjetnik sam, ali kdo drugi — začuti, da ima voda v sodih čuden okus. Stvar se takoj objavi oblastu, katero je sode konfiskovalo, in sedaj se vsa stvar preiskava. Govori se sploh, da je voda pomešana z neko kislino in da se je hotelo vse Ruse zastrupiti. Uradno pa se je pokazalo, da je v resnici vsa voda otrovana. To je pač maslo starodavne italijanske kulture!

— (Železnični promet z Italijo.) Ne-posredni promet z Italijo je na mejnih postajah Kormin, Ala in Ponteba ustavljen in se morajo potovalci in njih prtljaga zdravstveno preiskavati.

— (Angleško brodovje.) ki je sedaj v Benetkah, pripluje dne 13. t. m. v Trst, kjer ostane 5 dni. Potem pojde v Pulj in Zader.

— (Žrebanje kreditnih srečk) bilo je včeraj. Glavni dobitki zadela je ser. 3236 št. 60, ser. 855 št. 60 drugega, ser. 3445 št. 51 tretji dobitki, ser. 3246 št. 5 in ser. 442 št. 48 vsaka po 5000 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 2. septembra. (Izvestje Reuters-jevo:) kjer je vlada dobila oficijalno vest, da je Porta vsprejela misijo Ernrota, sešel se je včeraj ministrijski svet, da se posvetuje, kako se temu nasproti ravnati. — Deputaciji družbe za zgradbo zveznih železnic izrekel je princ željo, da bi bile zgradbe še letos gotove. Na predsednika Zafarova opazko, da nedostaja potrebnega kapitala, odvrnil princ, da bode vlada v ta namen denarja vzela na posodo. — Izvestje Havasovo: Ministerstvo sestavljeno je tako: Stambulov, Stojlov, Načević, Stransky, Mutkurov. Stransky prevzame vnanje zadeve, Načević financije.

Berolin 2. septembra. „Nationalzeitung“ javlja, da se ruski car in cesar Viljem snideta dne 10. t. m. v Swinemünde.

Pariz 1. septembra. Poskusna mobilizacija vrši se brez ovir in rezervisti že prihajajo.

Berolin 1. septembra. „Reichsanzeiger“ piše, da se je cesarjeviču zdravje zboljšalo. Glas je sicer še hripav, a oteklina v grlu se ni več nadejati, tudi bi ne bila nevarna.

Razne vesti.

* (Tatvine na italijanskih železnica h.) Iz Rima se piše Monakovske „Allg. Ztg.“ sledeče svarilo: Ker se bliža letni čas, ko marsikdo rad odpotuje na solnčni jug, bode v splošnem interesu, če opomnim, da je varnost na italijanskih železnica strahno pojema. Toda tu nikakor ne mislimo roparskih napadov na železnice, ali pa nesreč vsled tega, da trčita dva vlaka, kar se v Italiji res kaj redkokrat zgodi, mi mislimo, le nevarnost pošiljanja blaga, zlasti potnega prateža. Železniške uprave same opozarjajo, da naj se pratež odda varno zaklenjen ter se naj ne puščajo dragocenosti in gotovina v kovčegih. Svarila so opravičena, kajti skoro vsaki dan se sliši o tatvinah v železniških magacinih in v vozovih za blago. Tatvina v železniških vozovih je popolnem organizovana. Tatvine vrše se mej vožnjo, zlasti pri brzovlakih, kateri vozi dolgo progo, brez prestanka. S čudovito predrznostjo in spretnostjo, ki se more pojasniti le z mnogoletno vajo, odpirajo se kovčegi in iz njih kra-dejo stvari, ki imajo kaj vrednosti. Najboljše angleške ključavnice ne ovirajo teh malopridnežev, ki sami služijo pri železnici in s svojo uljudnostjo vzbujajo čudenje tujcev. Odpirajo je s ponarejenimi ključi in „vitrihi“ ali pa odvijajo ključavnice, ter potem vse tako dobro zapro, da se ne more nič opaziti, da je kdo kradel. Tudi se je prigodilo, da se je odtrgalo dno kovčegu in potem zopet pribilo, kar se je še le zapazilo na raztrganem perilu, ko so se vse stvari izlozile iz kovčega. Ako so pa ukradene stvari precej težke, se pa kovčeg potem napolni s papirjem in kamenjem. Potnik naj tedaj svoj pratež z najboljšimi ključavnicami zapre, vrvmi poveže in zapečati. Pratež naj dobro ogleda, vredno ga vzame z železnice, vsekako naj nikar pušča svojih stvari čez noč v železniških zalozah. Dragoce-nosti naj se pa v kovčegih ne puščajo. Pritožbe na-vadno nemajo nobenega uspeha. Višji uradniki zma-jujejo z ramami in obetajo preiskavo, ki se pa na-vadno ne začne, ali je pa brezuspešna, ker se ma-lopridnežem ne pride z lepa do živga. Železniška uprava se brani plačati odškodnino ter išče vse mo-goče izgovore. Odškodnina je majhna ter se prora-čuna po manjkajoči teži. V isti nevarnosti, kakor potniški pratež je tovarno blago. Kar ni pribito se ulomi in odtrga ter ukrade. Železnice le redko kdaj potem povrnejo škodo. Pisec teh vrst poslal je 21. dne februarja l. l. dobro povezan in zape-čaten zaboj s 24 steklenicami vina iz Rima nekam v Nemčijo. Zaboj je prišel zapečaten in zavezan na

avstrijsko mejo, kjer se je pri preiskavi pri carin-skem uradu pokazalo, da manjka na vrhu 6 stekle-nic. Hitro sem zahteval od železniške uprave povr-nitev škode s potrebnimi dokazili. Čez 16 mesecev se je stvar rešila tako, da nesem nič dobil, ker se ne more določiti, katera železnica je dolžna plačati škodo. Več inozemcev neče več pošiljati v domovino italijanskih pridelkov, daril in družih taci stvari, ker so jim bile prvi pot poslane stvari ukradene.

Massage-zdravljenje. Kot izvrstno umancanje (massage) pri vseh revmatičnih boleznih, protinu, trganji po udih, kakor tudi pri izpahnenji, pokvečenji in bolečih oteklinah se toplo priporoča Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem po-vzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerij-skih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izde-lek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (19-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-120)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 31. avgusta.
V Pragi: 74, 57, 84, 79, 59.

Tujci:

1. septembra.

Pri stonu: Oppenheim iz Kamenice. — Langham-mer s Češkega. — Merb, Polaček z Dunaja. — Svaglich iz Bakra. — Bothe iz Gradca. — Tomašek iz Beljaka. — Rohrmann iz Grma. — Andrejevič iz Idrije. — Pavlin z Brezja. — Kraš, Šabec iz Trsta. — Velikanjevič iz Istre. — Pibernic iz Postojne. — Legat iz Lipice. — Mušina iz Gorice.

Pri Maltai: Tieg, Willaush, Šopper, Spielmann z Dunaja. — Weber iz Pešte. — grof in grofica Plander iz Šlezije.

Pri bavarskem dvoru: Mihov iz Bitnje.

Umrli so v Ljubljani:

1. septembra: Janea Piano, izdelovalec glavnikov, 84 let, sv. Florjana ulice št. 30, za rakom.

V deželni bolnici:

31. avgusta: Pavl Gabrovšek, delavec, 38 let, za je-tiko. — Janez Jeromen, delavec, 58 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. sept.	7. zjutraj	736.00 mm.	18.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	735.66 mm.	27.8 C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	736.32 mm.	20.8 C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 22.2°, za 5.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 2. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.40	gld. 81.30
Srebrna renta	82.65	82.55
Zlata renta	112.80	112.60
5% marcna renta	96.50	96.45
Akcije narodne banke	884.—	884.—
Kreditne akcije	283.20	283.25
London	125.60	125.75
Srebro	—	—
Napol	9.95	9.95
C kr. cekini	5.91	5.91
Nemške marke	61.50	61.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 75 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlat. renta 4%	100	85
Ogerska papirna renta 5%	87	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	—
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	109
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	—

„NARODNA TISKARNA“
priporoča po nizkej ceni
vizitnice
v elegantnej obliki.

(623)
Pokusite
BOUILLON MAGGI.
Najboljša dišava
za vse juhe in primake.
V delikatesnih in specerijskih prodajalnicah.

Na prodaj sta hiša in vrt

v Krakovskih ulicah v Ljubljani

pod zelo ugodnimi pogoji. (619-2)

Natančneje zve se v notarski pisarni **dr. Jarneja Zupanca** v Križevniških ulicah št. 8 v Ljubljani.

Denar, ki se more vrniti od 1 do 10 let v majhnih mesečnih obrokih, reelno, diskretno in po ceni, toda le 300 gld. in več, dobé na po-sodo kavalirji, častniki, industriji, posestniki graščin, hiš in zemljišč, profesorji, zdravniki, uradniki, učitelji, trgovci in osebe, ki imajo pravico do pokojnine in ded-ščine, duhovniki in dame tu in na deželi. Naslov: **F. Gurré**, kreditni zavod, **Gradec.** (515-19)

Kri čistilne kroglice
so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji člo-veškega telesa. glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skazenem želodeci, po-manjkanji slasti do jedij, jetrnih in obi-stnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne raz-pošilja. — Prodaja (606-2)
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal **Charles Nodier**, poslovenil **J. Kr-žišnik.** — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof **A. K. Tolstoj**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal **L. Halévy**, poslovenil **Vinko.** — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal **A. J. Maksimov.** Poslovenil **J. P.** Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal **René Lefebvre.** Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

No v.

Roman. Spisal **Turgenjev**, poslovenil **M. Mlovrh.** — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. **Fr. Wiesthaler.** — Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd. **Ivan Tavčar.** — **Jeanne d' Arc**, devica orleanska. Govoril prof. **Fr. Šuklje.** Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.